

Pas a desnivell

Presa de pèl

Un parell o tres de dies després de la tumultuosa reunió dels països productors de petroli (OPEP), el Govern espanyol anuncia una apujada general dels preus dels carburants. Qualsevol bada! Hi ha perill que els països productors abaixin els preus, i aleshores si que l'hauriem feta bona. El pretext de l'alta cotització del dòlar, que anava com l'anell al dit per justificar belles especulacions, quedaria anul·lat per una possible disminució dels costos del petroli. Calia espavillar-se i com que els espavilats nacionals dormen sempre amb un ull obert i van a la que salta, van reaccionar amb una llestesa que ja la voldríem per a altres aspectes de l'administració. Les mosteles autòctones són mestresses en l'art de caçar al vol, i no hi ha dubte que durant l'estiu tots som una mena d'ocells abaltits per la calor, sobretot si en fa molta, com aquest any. Per tant l'apujada es farà efectiva en plena canícula, d'acord amb un estil tradicional de governar.

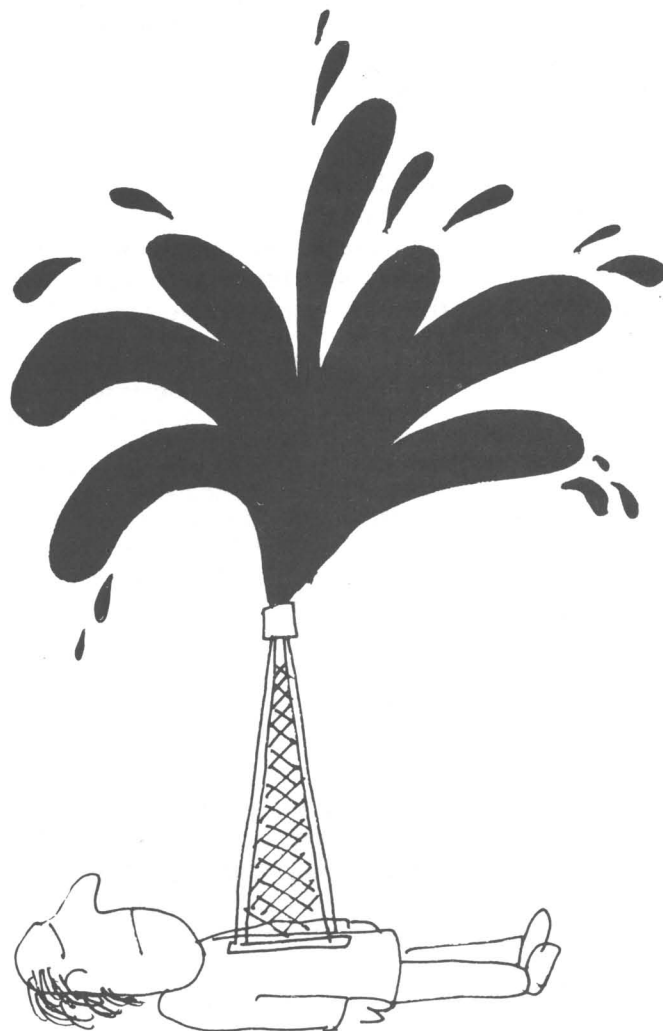
Vista objectivament, la cosa té el seu mèrit, perquè enredar d'una manera indefinida els mateixos clients —o pacients— amb le mateix truc elemental, requereix traça, rapidesa de dits i molta habilitat manual. Com aquell joc de les tres cartes que es barregen de pressa i el badoc de torn ha d'endevinar on queda la que ell ha triat per apostar.

Hi ha vegades que el sistema sembla impregnat d'una espurna de cinisme. És una impressió que no es pot evitar, la naturalesa del joc s'ho porta. Per exemple, una de les apujades que també coincidí amb el mes de juliol d'un d'aquests anys darrers, tingué com a motiu la necessitat de reduir el consum de gasolina: si l'encarien, s'estimularia l'estalvi i tots aniríem millor. Semblava coherent... Però vet aquí que ara, els economistes que porten el timó ens diuen que, en efecte, ha disminuït el consum (un 18% durant els sis primers mesos de l'any actual), la qual cosa ha ocasionat un «desfasament impositiu» que ens ha d'esverar. Es veu que en això no hi havien caigut, a l'hora de fer els comptes. Amb una sang freda impressionant, se'ns explica que els ministres d'Hisenda i d'Economia han de fixar la càrrega fiscal aplicable a cada cas per tal de captar el «forat» que existeix en les recaptacions previstes per l'Estat. O sigui que no tenim escapatori, encara que el dòlar baixés o que s'aba-

ratis el petroli. Sempre ens queda la qüestió de tancar els forats del «desfasament impositiu».

Hi ha coincidències realment curioses. Gairebé el mateix dia que el Govern central sospesava si apujaria la gasolina en tres o quatre pessetes per litre, el Consell de Ministres de la Comunitat Econòmica Europea va fer el vaticini que la demanda global d'energia, que disminueix des de la crisi del 1973, prosseguirà el seu descens el 1982. Afegiren, a més, que «si els preus del cru s'estabilitzen a un nivell més baix que l'actual, l'economia de la CEE es reactivaria». Els ministres del Mercat Comú convingueren que la comissió europea ha de vigilar la coherència de les polítiques dels deu estats membres, els governs dels quals han de realitzar esforços equivalents.

Aquí, com que ningú no ens vigila i, de moment, no ens deixen entrar al club, la coherència no ens obliga a tant. Sospito que a algú deuen haver-li brillat els

PERIQU

ullets davant la perspectiva que el consum continuarà descendent, perquè el «forat» es farà més gran i la necessitat de tancar-lo convida a brodar-hi. D'altra banda, al monopoli no li passarà res, perquè si acceptem mansament que la gasolina es pot apujar encara que el petroli s'abaixi, vol dir que tenim l'esquena parada a tota mena de cops. Ara: si pogués ésser, aniria bé establir tornos de guàrdia cívica per vigilar el «forat» ja que si creix massa se'ns empassarà a tots.

En aquest món no es pot estar segur de res, però jo juraria que si es produís el miracle d'un descens de la cotització del dòlar, els preus no tan sols es mantindrien, sinó que continuarien saltironejant cap enlaire. Ara no sabem per què, però tenim tècnics amb molt inventiva que ja ens ho explicarien. Al capdavant, ha quedat demostrat que no cal que s'hi amoïnin gaire. ● PERE CALDERS